

یکشنبه - ۲۰ فروردین ماه ۱۳۹۴ - سال دوازدهم - شماره ۲۱۲۴ - ۱۶ صفحه ۱۰۰۰تومان

گزارش ابتکار از فرآیند عجیب و غریب شوراهای شهر در تعیین نرخ تاکسی؛

کرایه اضافه‌ای که تاکسی‌های گرانند؛

۱۴۰ میلیارد تومان

۳ صفحه

قدرت الله علیخانی

برخی استانداران خارج از سیاست‌های دولت عمل می‌کنند

۱۵ صفحه

«OK» اوپاما به لغویک جنبه تحریم‌ها

گروه سیاست خارجی- رئیس‌جمهور آمریکا به دیپلمات‌هایش توصیه کرد برای حل اختلاف بر سر مساله تحریم‌های ایران از مذاکرات خلافتانه استفاده کند.به‌نوشته‌روزنامه‌نیویورک تایمز...

۱۵ صفحه

یادداشت‌های امروز»»»

رد پای پول های کثیف در عرصه انتخابات	
✽ اسماعیل حسین پور /روزنامه نگار	
نقص کار کجاست؟	
✽ روح الله فردوسی /روزنامه نگار	
به وضعیت معیشتی معلمان توجه کنید	
✽ فواد شمس /روزنامه نگار	
همین‌صفحه	
همین‌صفحه	
همین‌صفحه	

یادداشت اول

رد پای پول های کثیف در عرصه انتخابات

✽اسماعیل حسین پور

دکتر رحمانی فضلی وزیر کشور دولت تدبیر و امید که در نهادهای مختلف سیاسی و نظارتی مسؤولیت داشته است اخیرا با تأکید و تأیید چند باره، بر وجود پول های کثیف در چرخه ی های مختلف، نسبت به امکان وارد شدن این پول های پلید در انتخابات مجلس هشدار داده است.چیزی که بیان آن اسباب دل مشغولی برخی تفکرات خاص در مجلس شد و برخی ها مثل همیشه با نگاه انکاری شان در قبال واقعیات جامعه، این حرف حق وزیر دولت دکتر حسن روحانی را برنتاباندند.

باید این حقیقت تلخ را بپذیریم که در برخی شهرها ممکن است افرادی با پول های باد آورده و نامشروع خود که به قول پروین اعتصامی:«شک دیده ی من و خون دل شمامست.» در مسیر انتخاب مردم برخی شهرها انحراف ایجاد کنند و بتوانند دور از چشم تیزبین نهادهای نظارتی به نیت شوم خود برسند.

هشدار زودهنگام رحمانی فضلی مبنی بر امکان ورود پول های کثیف به عرصه ی انتخابات که حاکی از اشراف ایشان و بی شک مستند و با دلایل محکم و محکمه پسند همراه است، رسالت کاربه دستان برای نظارت بیشتر بر منابع مالی کاندیداها را سنگین تر می کند تا بدانند که ممکن است با نزدیک شدن به زمان انتخابات برخی «گندم نمایان جوفروش» با این پول های کثیف، با برخی نیت های خیرخواهانه، خود را به افشار آسیب پذیر جامعه نزدیک کنند و با سفره گسترند ها و توزیع اقلام مورد نیاز خانواده ها در نقاط محروم شهر و روستاها، روند انتخابات سالم را با چالش جدی روبرو کنند.

آنچه سؤال برانگیز است عدم وضع قانون از سوی مجلس برای شفاف سازی هزینه های انتخاباتی است که خود نمایندگان مجلس باید پیش و بیش از دولت و دولتمردان، به منظور صیانت از شأن و جایگاه نمایندگی شان نسبت به وضع قوانین بازدارنده اقدام می‌کردند که متأسفانه تاکنون چنین نشده است و حال هر سه قوه باید با اقتدار در برابر این شوم اندیشی های رایج در برخی

ابتکار چینش و باز چینش جناح‌های سیاسی برای انتخابات آتی را بررسی می‌کند؛

بازی ائتلاف‌ها

گروه سیاسی - رئیس‌جمهوری در پیام نوروزی خود،امسال را سال انتخابات نامید. وزیر کشور نیز بر همین اساس انتخابات و سیاست داخلی را مهم‌ترین رویکرد وزارتخانه متبوع مطرح کرد و رئیس ستاد انتخابات کشور را نیز تعیین کرد. مقیمی، معاون سیاسی وزیر کشور که عهده‌دار این وظیفه حساس نیز شده است هم در گفتارهای مختلف رویکردهای انتخاباتی دولت را بیان کرده است. در حالی که دولت به عنوان برگزارکننده انتخابات مهیا کردن خود آغاز کرده است، جناح‌های سیاسی نیز برای حضور موثر و پیروزی در انتخابات پیش‌رو در تدارکند. هر چند از سوی هر دو جناح تأکید بر این است که فعالیت‌های انتخاباتی به صورت زودهنگام وارد فضای اجتماعی نشود، اما نمی‌توان تحرك انتخاباتی گروه‌های سیاسی را نیز نادیده گرفت. اصولگرایان هر چند بیش از هر چیز منتظر روشن شدن تکلیف ماجرای وحدت و همگرایی هستند، اما این دلیل نمی‌شود که در زیرشاخه‌های خود برای انتخابات پای‌بیزی نکنند. احزاب، جبهه‌ها، گروه‌ها و شخصیت‌های سیاسی منتسب به اصولگرایی، لیست‌نویسی و مهره‌چینی‌های خود برای انتخابات مجلس را

ادامه در صفحه ۲

محمدجوادظریف:

فعالیت مادر عراق با هماهنگی بغداد است

۱۵ صفحه

با عباس مخبر درباره جمله‌های قصارش در شبکه‌های اجتماعی

دیدن جهان باجمله‌های قصار

گروه فرهنگ و ادب— هر کسی را با مفهومی، کاری، اصطلاحی، چیزی می‌شناسند و در این میان نام عباس مخبر با نام و نشان «سطوره»...

۴ صفحه

است، به همین سبب، به نظر می‌رسد که حاکمیت، در تخصیص فرصت های شغلی پیش‌رو، راهی جز اصلح‌گزینی و شایسته‌سالاری آنهم با اولویت قرار دادن توانمندی های تخصصی ندارد و معلوم است که با تجدیدنظرهایی در ملاکات اعتباری ارزیابی‌ها و گزینش‌ها می‌توان شاهد تجربه‌ای جدید در امور استخدامی بود. باید اقتضائات جهان جدید را درک کرد و آنها را به ملاکات گزینش مدیران در نهادهای مختلف افزود تا بر تکالیف مدیریتی آنان تعهدی افزوده گردد مبنی بر اینکه فرصت محدود مدیریت را با روش های تکراری دنبال نکنند. مجموعه حاکمیت، حتما توجه‌دارند که نگاه مردم همواره رو به بالاست و سیاست‌های فردی خود در حوزه های مختلف و بخصوص اقتصادی را، بر اساس سیاست های جاری در جامعه شکل می‌دهند و به همین نسبت، در هر کجا که با بی قانونی مواجه شوند، مقاومت خود در پایبندی به قانون را بیبوهه تلقی کرده، بر خلاف آیه شریفه «صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ» تن به این شعار بی کفایت می‌دهند که «خواهی نشوی رسوا هم رنگ جماعت شو» و اینگونه است که بی قانونی، نظم پیدا می‌کند و تبدیل به جریانی سیال و یکسویه در جامعه می‌شود.
کما اینکه بنا بر اعلام رئیس کل سازمان امور مالیاتی کشور، حدود ۲۰ تا ۲۵ درصد تولید ناخالص داخلی از پرداخت مالیات فرار می‌کنند، که اگر این منابع باقیمت جاری محاسبه گردد، چیزی در حدود ۲۵۰ هزار میلیارد تومان است که بعنوان فرار مالیاتی ثبت و ضبط شده‌است.
آیا فرهنگ ناموس‌فرار مالیاتی، ناشی از همان نگاه رو به بالایی نسبت که بی قانونی را بر قانون‌گرایی و هنجارشکنی را بر هنجارپذیری ترجیح و رجحان می‌دهد یا اینکه نقص کار جای دیگری است؟
انکار نمی‌شود که برای پیشرفت و توسعه باید

وضعیت معیشتی خود گلايه کردند. این اعتراضات خصوصا بعد از آن مطرح شد که طرح رتبه‌بندی معلمان در اسفند ماه سال گذشته در هیأت دولت تصویب شدو قرار است از مهر امسال اجرا شود؛ بنا بر گفته وزیر آموزش و پرورش، با اجرای این طرح، حقوق معلمان بین ۱۶۰۰ تا ۶۰۰ هزار تومان افزایش می‌یابد.اما این موضوع بااعتراض معلمان روبرو شد. بسیاری از آنان معتقد هستند که این طرح نیاز های اولیه آنان را تأمین نمی‌کند. همچنان خواستار رسیدگی به وضعیت معیشت‌شان هستند و برخی نیز عنوان می‌کنند که افزایش حقوق بیش از این میزان و بدون آشنایی رتبه‌بندی باید اجرا شود.

اما مسئله ریشه‌ای از جایی آغاز می‌شود که آموزش نه به عنوان یک “حق” که به عنوان یک کالا مطرح شده است. کالایی شدن آموزش منجر به تبعات بلندمدت می‌شود. همین الان سطح آموزش همگانی به وضعیت نه چندان مطلوبی رسیده‌است. به صورتی که درصد کوچکی از مدارس خصوصی با هزینه های سرسام آور وجود دارد در طرف مقابل اکثریت بزرگی از دانش آموزان درمدارس دولتی وهمگانی که با دلایل مختلف از جمله تأمین نبودن مادی معلمان از کیفیت پایین برخوردارند تحصیل می‌کنند. این امر خودش منجر به شکاف های عمیق اجتماعی و طبقاتی در بلند مدت می‌شود. شکافی که اگر تعمیق پیدا کند تبعات جبران ناپذیر اجتماعی و حتی سیاسی و امنیتی خواهد داشت. در حالی که در قانون اساسی تأکید شده است که دولت وظیفه دارد که تمام شهروندان را تحت پوشش آموزش همگانی و رایگان قرار دهد.

اما این روز ها شاهد آن هستیم که آموزش و تحصیل تبدیل به یک کالای گران

رئیس‌جمهور در روز از تش به نیروهای مسلح یادآوری کرد:

فتح‌قلب‌مردم بارمز «دوری از سیاست»

۳ صفحه

◀◀◀ سرمقاله ◀◀◀ غلامرضا کمالی بناه

کسل روابط ایران و عربستان

ایران و عربستان دو کشور مهم یا مهمترین کشورهای منطقه‌ای و اسلامی به شمار می‌روند. نقاط اشتراک و افتراق آنان هم کم نیست و لذا در صد سالهٔ اخیر بسته به بروز و برجسته شدن یکی از این نقاط، روابط این دو کشور مهم دستخوش فراز و نشیب هایی شده است. گاهی به رقابت، زمانی به رقافت، در برهه‌ای به تعارض و تقابل در مرحله‌ای هم به تبادل و تعامل روی آورده‌اند. خلاصه‌تب و تاب‌ها و تلخی و شیرینی های زیادی در روابط دو دولت و دو ملت مسلمان منطقه حادث شده‌است. اگر تعاملات و کامیابی‌ها را که چندان زیاد نبوده کنار بگذاریم به حوادث تلخی می‌رسیم که در یکصد سال اخیر زلزله در روابط این دو انداخته‌است و لذا در این گفتار به پاره‌ای از این حوادث اشاره می‌شود، باشد که تامل در اشتباهات، ورق را به نفع دو ملت برگرداند.

ادامه در صفحه ۲

برنامه داشت و برای اجرای برنامه؛ نیازمند قوانین اجرایی، نظارتی و انتظامی مناسب هستیم. اینکه تا چه حدودی برنامه‌ها محقق می‌شوند به دلایل مختلفی مربوط می‌شود. طبیعتا در تدوین برنامه های توسعه‌یی، رخدادهایی غیر قابل پیش‌بینی از جمله؛ نوسانات در نرخ ارز، قیمت نفت و تحولات سیاسی در منطقه و جهان را در نظر می‌گیرند و لذا این مسائل به درستی در متون برنامه‌ها گنجانده می‌شود و نمی‌تواند عمده دلیل عدم تحقق برنامه‌ها باشد اما آنچه باعث می‌شود که برنامه‌ای محقق نگردد چیست و یا به معنای دیگر، نقص کار چه در باب است اما کمیاب نیست و به قدر نیاز قابل یافتن‌اند و می‌توان با بکارگیری توانمندی‌های حوزه های مختلف در اجرای برنامه‌های توسعه‌یی گام‌های جدی برداشت. اما این توانمندان و کارآمدان با چه ملاکات و ارزیابی‌هایی باید کشف و شناخته شوند؟ و اگر چنین ملاکاتی وجود دارد پس چرا مانع از مهاجرت کثیری از توانمندان از کشور نشده‌است؟ به نظر می‌رسد که نقص کار را باید در امور استخدامی جستجو کرد و اینکه منطق کثیری از مهاجرت‌ها به دلایل تحصیلی و شغلی است. آیاتلی سالیان گذشته، مجوزهای استخدامی، براساس نیاز صنعت به نیروی حرفه‌ای و متخصص بوده و شکل‌گیری و تأسیس صنایع جدید یا تجدید آنها، به منظور کسب بهره‌وری بالا صادر گردیده و در فرآیند استخدام، «توصیه نامه‌ها» ناکارآمد بوده و مراقبت‌های قانونی و نظارت‌های سخت‌گیرانه، بر قوانین استخدامی حاکم بوده‌است؛ اگر اینگونه می‌بود که اکنون باید بسیاری از مشکلات اجتماعی که سرمنشأ آنها بیکاری است، ریشه‌کن شده‌بودند.

ادامه در صفحه ۵

قیمت شده‌است. به نظر می‌رسد یک نگاه سطحی به خصوصی‌سازی همه چیز و شیفتهگی‌ای که در این زمینه وجود دارد بدون در نظر گرفتن مسائل اساسی همه چیز را قرار است پولی‌کند. حتی آموزش را!
نگاهی که این چند سال بر نظام آموزشی کشور حاکم شده‌این است که هر نوع هزینه مالی را کاهش دهد. از معیشت معلمان بزند، از خدماتی که باید ارائه شود کم کند. به این بهانه که باید هزینه‌های عمومی کاهش پیدا کند. اما ایراد اساسی این نگاه آن است که در بلند مدت به این فکر نمی‌کنند که این خرج کردن‌ها هزینه نیست بلکه سرمایه‌گذاری است. اگر کشوری یک سیستم آموزش قوی داشته باشد. معلمانی داشته باشد که از وضعیت معیشتی خود راضی باشند قطعا یک نسل فرهیخته تربیت می‌کنند که در بلند مدت به این فکر نمی‌کنند که سرمایه‌انسانی می‌شوند. اما اگر به درستی این نسل را تربیت نکنند و معلمان ناراضی باشند که از جان و دل نتوانند برای شاگردان شان وقت بگذارند در آینده هزینه‌های فراوان تری پرداخت.
به هر روی به نظر می‌رسد برای حل مشکل معلم‌ها باید به ریشه‌ها دست برد. این‌جا هم ریشه همین نگاه کالا محور به مسئله آموزش است. باید به این سمت رفت که آموزش حق است نه کالا و معلم هم حق دارد که از وضعیت معیشتی مناسبی برخوردار باشد و در این بین دولت هم در این‌جا هر چقدر پول خرج کند هزینه نکرده‌است بلکه سرمایه‌گذاری کرده‌است. با این اوصاف مسئولان امر خصوصا وزیر آموزش و پرورش و مسئولان دولتی باید به مسئله معیشتی معلمان با دقت نظر بیشتری نگاه کنند و فکر نکنند اگر افزایش حقوق قرار است صورت بگیرد هزینه اضافی است بلکه سرمایه‌گذاری بلند مدت است.

یادداشت سوم

به وضعیت معیشتی معلمان توجه کنید!

✽ فواد شمس

اعتراضات معلمان به مسائل معیشتی در چند وقت اخیر را می‌توان یک زنگ خطر جدی دانست. چون معلمان جزو اقشار تأثیرگذار در جامعه هستند. به صورتی که سرنوشت یک جامعه و میلیون‌ها نفر از نسل‌های آینده ارتباط مستقیمی با معیشت و وضعیت معلمان دارد. وقتی یک معلم دغدغه‌های شدید معیشتی و زندگی دارد نمی‌توان از وی انتظار داشت که در تربیت و آموزش نسل آینده نقش مثبتی ایفا کند.

آموزش همگانی جزو حقوق ملت و وظایف دولت است. در واقع باید گفت که در کنار مسئله حفظ امنیت، سلامت و معیشت شهروندان، آموزش نیز از جمله حقوق ملت بر گردن دولت است. یکی از راه‌های اجرای بهتر این وظیفه توسط دولت این است که وضعیت معلمان سرو سامانی بگیرد تا آنان بدون دغدغه به کار خود بپردازند. اما در روز‌های اخیر هزاران نفر از معلم در اعتراض به وضعیت معیشتی‌شان با در دست داشتن پلاکاردهایی در مقابل برخی از ادارات کل آموزش و پرورش استان‌ها تجمع کردند.آنان پلاکاردهایی چون «آ نمایندگان مجلس نیز رتبه‌بندی می‌شوند؟»، «آقای روحانی کلید آموزش و پرورش پیدا نشد؟»، «معلم معیشت همراه با منزلت»، «بهبود سطح معیشت معلمان حق مسلم است»، «معلم بیدار است از تبعیض بیزار است»، «درد ما فقر نیست، فرق است»، نسبت به

هاکوپیان

کلکسیون متنوع بهاره با استایل و پارچه‌های ایتالیایی
در فروشگاه‌های سراسر کشور

۰۲۱-۸۸۸۲۳۴۱۲

HACOUPIAN.NET